

Groenplan oost-west as Huizen

Gemeente Huizen

Opdrachtgever:

Gemeente Huizen - Graaf Wichman 10 - 1276KB HUIZEN

Contact:

Dhr. P. Corbeel

Werkvoorbereider Wijkbeheer en Service

Opgesteld door:

StadWaterLand b.v. - Vlietweg 68 – 7335JE Apeldoorn

Dhr. JH Moors - Dhr. R. Harleman - Dhr. G. Mostert

Status: Definitief – januari 2021

Inhoud

1.	Huidige situatie	4
2.	Groene doelen stellen	6
3.	De eikenprocessierups.....	8
3.1	Inventarisatie bomen.....	9
4.	Het dunnen van eikenbomen	11
4.1	Aanvullende maatregelen.....	12
5.	Nieuwe aanplant en beheer	13
6.	Tot slot.....	15

Intro

Groen bepaalt in grote mate het welbevinden van de mens. Daarnaast draagt een groene omgeving bij aan klimaatbestendigheid, een goede waterhuishouding, het zuiveren van de lucht, beperken van geluidsoverlast, verkoeling in hete zomers én heeft het een positief effect op de waarde van woningen en kantoren.

Het oost-west plan biedt kansen om groen, gezond en slim om te gaan met verstedelijking en mobiliteit. Het doel van deze omvorming is dat er straks een gevarieerder én toch eenduidig beeld ontstaat die herkenbaar is als de groene oost-west route. Dat met deze aanpassingen ook kansen zijn om de biodiversiteit te vergroten en de processierupsplaag aan te pakken, is een mooie bijkomstigheid.

Hoe de huidige situatie is en op welke manier we de kwaliteit van het groen langs het tracé willen verbeteren, leest u in deze groenvisie die met plezier is opgesteld door StadWaterLand.

1. Huidige situatie

De gemeente Huizen is bevoorrecht met een grote hoeveelheid bomen. De kwantiteit zegt echter niets over de kwaliteit, de biodiversiteit en het leefklimaat van de bewoners. Die wordt namelijk grotendeels bepaald door de ontwikkeling en gezondheid van de bomen.

Langs de Huizermaatweg staan veel eikenbomen en ter hoogte van Business Centrum Huizen staan lindes. In 2019 is er een inventarisatie gedaan naar de kwaliteit en de gezondheid van deze bomen. De conclusie was dat er in de zij- en middenbermen bomen van verschillende leeftijden en groottes staan. Het gros van de bomen is in de jaren 70 geplant. De bomen staan dicht op elkaar. Destijds was het voornemen in de toekomst in fasen bomen te verwijderen, zodat de gehandhaafde bomen volledig uit konden groeien. Dit is helaas nooit gebeurd, waardoor de bomen zich niet tot hun natuurlijke vorm konden ontwikkelen. De kronen raken elkaar en soms zijn ze zelfs in elkaar gegroeid of vergroeid. Vanwege de lichtconcurrentie sterven veel takken in kronen af met mogelijke gevolgen voor de verkeersveiligheid.

Figuur 1 - Bomen dicht op elkaar

Zuidzijde Huizermaatweg

Aan de zuidzijde wordt de Huizermaatweg van de parallelweg gescheiden door een meidoornhaag. Zowel de middenberm als de zijbermen zijn bedekt met gras dat circa 30 keer per jaar gemaaid wordt. Door het ontbreken van ondergroei is de ecologische waarde van de middenbermen relatief laag.

Bovenmaatweg

De huidige beplanting langs de Bovenmaatweg bestaat vooral uit es. Deze bomen variëren in conditie, grootte en leeftijd en staan vooral in de zijbermen, maar hier en daar ook in de middenbermen. De bomen zijn nog relatief klein en hebben nog lang niet het formaat bereikt waarbij de kronen elkaar raken. Zowel de midden- als de zijbermen zijn bedekt met intensief gemaaid gras.

Aristoteleslaan

De oostelijke berm van de Aristoteleslaan is over de gehele lengte beplant met jonge amberbomen. Ook in de westelijke berm staan vanaf de tennisvelden tot aan de ingang naar de atletiekbaan amberbomen. Ten zuiden van die ingang gaat de bermbeplanting over in halfwas eiken en knotwilgen. De bermen van de Aristoteleslaan bestaan grotendeels uit gras dat 1x per jaar gemaaid wordt.

Samengevat doen de volgende knelpunten zich voor in het plangebied

- Monocultuur laanbeplantingen. Met een lage biodiversiteit zijn er weinig natuurlijke vijanden tegen ziekten en plagen.
- Er zijn lage toekomstverwachtingen voor de bestaande bomen.
- Bomen hebben geen ruimte om te groeien.
- Hoge concurrentie tussen de bomen om voeding en licht door te dichte plantafstanden.
- Weinig of geen onderbegroeiing, waardoor lage biodiversiteit.
- Ophoping uitlaatgassen en fijnstof door lage turbulentie.
- Aanwezigheid van nutsleidingen met bijbehorende werkzaamheden.

2. Groene doelen stellen

De bestaande beplanting en het verkeerskundige ontwerp van de oost-west as vormen samen het uitgangspunt voor de groenvisie. Op basis van de groendoelen en de bestaande inrichting hebben we een uniek beplantingsconcept ontwikkeld. Voor het groenontwerp van de oost-west as hebben we onszelf een aantal doelen gesteld.

- Verhoging van de ruimtelijke kwaliteit.
- Versterken en ontwikkelen van 'groene waarden'.
- Een verbetering realiseren van de biodiversiteit.
- Betere infiltratie creëren van gebiedseigen water.
- Klimaatadaptatie; verkoeling op warme dagen door het tegengaan van hittestress.
- Verlagen fijnstofconcentratie (vermenging uitlaatgassen).
- Innovatieve ideeën toepassen.
- Ondersteunen we een goed ingerichte groene omgeving en een betere gezondheid
- Verhoging van de totale bladmassa op de langere termijn.

Zicht op de route

De doorgaande lijn van de oost-west as wordt geaccentueerd en begeleid door een zoom van bloeiende vaste planten in beide bermten direct tegen de weg aan. Tussen de vaste planten worden op specifieke plekken verwilderingsbollen aangebracht, zodat daar al vroeg in het voorjaar een divers en kleurrijk beeld ontstaat.

Waar de bermten voldoende breed zijn, sluiten de zones met vaste planten aan op ruwgrasbermen en waar de grasstroken zeer breed zijn, zoals langs delen van de Huizermaatweg en de Zuiderzee, komen hier en daar bosjes van heesters. Deze worden aangeplant zonder de sociale- en verkeersveiligheid uit het oog te verliezen.

Doordat er in de toekomst geen bomen meer in de middenbermen staan, krijgen de bomen in de zijbermen de ondergrondse ruimte om vrijer uit te groeien tot volwassen, grote bomen. De variatie van bomen zal straks veel groter zijn. De bomen verschillen van elkaar door hun grootte, vorm, bladkleur, bladvorm, bloesem, geur, herkomst en bloeitijd. Op geschikte locaties planten we bomen met eetbare vruchten. Door de variatie wisselt het uitzicht langs de route gedurende de seizoenen.

Duurzaam mooi

Diversiteit in leeftijd is belangrijk voor de duurzaamheid van het bomenbestand. Daarbij verkleint een gevarieerd bomenbestand de negatieve effecten van boomziektes zoals de essentaksterfte en eikenprocessierupsplaag. Met bomen van verschillende leeftijden voorkomen we jaren met grote uitval. Dit kan bereikt worden door jaarlijks een bepaald percentage te vervangen. Of tijdens het beheer af en toe een boom te vervangen. Juist door het gevarieerde bomenbeeld met ruimte tussen de bomen, wordt fijnstof gemakkelijker verdund, weggeblazen en afgevangen. Het gevolg: gezondere lucht in de directe omgeving van de weg.

Verhoging totale bladmassa op de langere termijn

Ook leidt de grotere variatie in soorten en leeftijden tot een grotere variatie in andere soorten planten en dieren. Het gevolg: meer biodiversiteit. En ondanks een afname van de som van de bomen neemt

de bladmassa in hoeveelheid toe. Het is uiteindelijk de totale bladmassa die bepaalt hoeveel CO₂ er wordt opgenomen en waarbij de luchtfiltering zal toenemen naarmate de bladmassa groeit. Het is dus belangrijk dat bomen kunnen uitgroeien. Onder optimale omstandigheden moet men rekening houden met een totale bewortelbare zone (ondergronds) van ongeveer 55m³ per boom.

Figuur 2 – verbetering biodiversiteit ondersteunt flora en fauna

3. De eikenprocessierups

Naast de huidige beplantingssituatie is er nog ander aspect dat een grote rol speelt in ons ontwerp. Die van de processierups. In de prachtige reeks van eikenbomen langs de Huizermaatweg heeft de eikenprocessierups de afgelopen jaren zijn intrek genomen.

Net als in de rest van het dorp bestrijden we deze plaag elk jaar. Dat doen we niet door te spuiten en we gebruiken ook geen biologische bestrijdingsmiddelen. De eikenprocessierupshaarden worden mechanisch weggezoogen. Helaas is dit maar een tijdelijke en kostbare oplossing.

Figuur 3 – eikenprocessierups

Figuur 4 - eikenprocessievlinder

Met de huidige klimaatomstandigheden zal de toename en daarmee de overlast van deze rups onverminderd toenemen als we niets doen. De meest wenselijke manier om verbetering te bereiken is door dunning en de boomvariatie te vergroten. De wijzigingen die plaatsvinden voor het vernieuwen van de HOV-route bieden kansen om twee vliegen in één klap te slaan.

Met het kappen van eikenbomen en het planten van nieuwe bomen doorbreken we de monocultuur van eiken en bevorderen we de biodiversiteit. Bijkomend voordeel is dat bestaande eikenbomen meer ruimte krijgen en door de verrijking van de biodiversiteit de natuurlijke vijanden, zoals vogels en vleermuizen toenemen. Hierbij worden de richtlijnen uit de 'Leidraad Beheersing eikenprocessierups' gevolgd.

3.1 Inventarisatie bomen

Het doorbreken van de monocultuur van eiken richt zich op vermindering van de eikenbomen en verkleining van de beschikbaarheid van voedsel (eikenbladeren). Het risico op een uitbraak van eikenprocessierups is beperkt met de 10-20-30- diversiteitsrichtlijn van Santamour.

Dit houdt in dat:

- max. 10% van het bomenbestand mag van dezelfde soort zijn;
- max. 20% van het bomenbestand mag van hetzelfde geslacht zijn;
- max. 30% van het bomenbestand mag van dezelfde familie zijn.

De 10-20-30 regel is in 1990 bedacht door een Amerikaanse onderzoeker. Dr. F. Santamour. Santamour deed genetisch onderzoek in het Amerikaans nationaal arboretum (bomentuin). Zijn idee is een reactie op de 10% regel, die opkwam in Amerika nadat onder andere de iepziekte grote delen van steden straten zonder bomen achterliet. De 10% regel stelt dat niet meer dan 10% van een stedelijk boombestand uit één soort mag bestaan. In zijn stuk 'Trees for urban planting: diversity, uniformity and common sense' geeft Santamour aan dat deze regel in beginsel goed bedacht is, maar geen rekening houdt met ziekten en plagen die zich beperken tot één soort. Ziekten en plagen die zich richten op een compleet geslacht of een familie zouden dan nog grotere schade aan het bomenbestand toe kunnen brengen. Door deze regel verder te ontwikkelen naar de 10-20-30 regel, heeft Santamour het potentiële gevaar ondervangen.

In het projectgebied gaat het om 1260 bomen van verschillende families, geslachten en soorten. Tabel 1 geeft een overzicht. Toepassing van de 10-20-30-diversiteitsrichtlijn leidt tot een forse vermindering van het aantal eiken.

Max. 10% van dezelfde soort

De zomereik steekt ver bomen het gewenste percentage uit. Het huidige aandeel in het bomenbestand is 38% (477 stuks). Maximaal 10% betekent maximaal 126 zomereiken. Er zijn dus 377 zomereiken teveel!

Max. 20% van hetzelfde geslacht

Het aandeel eiken, dat wil zeggen alle eikensoorten bij elkaar, is fors, namelijk 43% (540 stuks). Maximaal 20% betekent maximaal 252 stuks; een vermindering van namelijk 288 eiken.

Max. 30% van dezelfde familie

De beukenfamilie (Fagaceae) waartoe de eiken behoren spannen de kroon met 43% (548 stuks). Maximaal 30% betekent maximaal 378 bomen uit de beukenfamilie.

Er zijn 170 bomen teveel!

De vermindering van het aantal zomereiken volstaat om de gewenste diversiteitsdoelstelling te bereiken. Op basis van het huidige plan worden er in totaal 394 bomen verwijderd en worden er 300 aangeplant. Daarnaast worden er 31 bomen opgenomen en verplant naar een andere locatie. Al deze maatregelen vormen samen een basis voor een goed en degelijk boombestand die aansluit op de wens van een rijkere biodiversiteit. De toepassing van meerdere nieuwe boomsoorten met verschillende maten dragen bij aan het bestrijden van de processierups.

Tabel 1

	Aantal bomen [st.]	Percentage [%]
Aceraceae totaal	57	5%
Aceraceae – Acer -esdoorn	57	5%
Betulaceae totaal	63	5%
Betulaceae – Alnus - els	24	2%
Betulaceae – Betula - berk	1	0%
Betulaceae – Carpinus - haagbeuk	18	1%
Betulaceae – Corylus - hazelaar	20	2%
Fabaceae totaal	94	7%
Fabaceae – Sophora -honingboom	94	7%
Fagaceae totaal	548	43%
Fagaceae – Castanea - kastanje	4	0%
Fagaceae – Fagus - beuk	4	0%
Fagaceae – Quercus - eik	540	43%
Oleaceae totaal	182	14%
Oleaceae – Fraxinus - es	182	14%
onbekend	10	1%
Rosaceae totaal	39	3%
Rosaceae – Malus - appel	9	1%
Rosaceae - overig	4	0%
Rosaceae- Prunus - kers	17	1%
Rosaceae – Sorbus - lijsterbes	9	1%
Salicaceae totaal	47	4%
Salicaceae – Populus - populier	19	2%
Salicaceae – Salix - wilg	28	2%
Tiliaceae totaal	82	7%
Tiliaceae – Tilia - linde	82	7%
Ulmaceae totaal	96	8%
Ulmaceae – Ulmus - iep	24	2%
Ulmaceae – Zelkova – japanse iep	72	6%
overig	42	3%
totaal	1260	100%

4. Het dunnen van eikenbomen

De bomen langs de Huizermaatweg staan op zo'n 5 tot 6 meter van elkaar in voedselarme grond. Door de grote hoeveelheid bomen per strekkende meter is de kroonruimte beperkt en onder de grond concurreren de wortels met elkaar om voeding. Bomen worden 'mager' en zoeken naar licht. Van veel bomen is het huidige kroonprofiel dun en zijn ze verweven met elkaar. De druk op de beschikbare ruimte en de strijd over de voedingsstoffen neemt met het ouder worden van de bomen toe. In natuurlijke situaties ontstaat er uitval en blijven alleen de zwaarste of meest bevoordeelde bomen in leven.

Met gericht 'dunnen' van de bomen (een achterstallige onderhoudsmaatregel) grijpen we tijdig in en verhogen we de toekomstverwachting van de bomen langs de Huizermaatweg. De dunning zorgt voor meer ruimte tussen de bomen. Daardoor ontstaat een gezondere kroonontwikkeling, voldoende lichttoetreding en meer wortelruimte. Met uitzondering van 'dunnen rondom de infectiehaarden' passen we alle genoemde opties toe. Dat doen we gefaseerd. In de kaplijst met -tekening staat welke bomen plaats maken om andere bomen meer ruimte te geven tot volle bloei te komen.

Dunnen rondom de infectiehaarden

In 2018 is de wens uitgesproken om alle eikenbomen met eikenprocessierupsen te verwijderen en te vervangen door boomsoorten uit andere families. Inmiddels zijn meer dan 70% van de eiken geïnfecteerd. De infectiehaarden zijn daardoor vrijwel gebied-dekkend geworden, waardoor dunnen op de gewenste manier uit 2018 onrealistisch is geworden. Er zouden te weinig bomen blijven staan.

Dunnen op basis van groepen, clusters of zones

Een andere mogelijkheid is de eikenbomen langs de Huizermaatweg in groepen, clusters of zones verwijderen. De open plekken worden opgevuld met boomsoorten uit andere families. Op deze manier ontstaat een eenduidig eindbeeld, waarbij ingespeeld kan worden op de verschillende bebouwingssferen en wegprofielen. Iedere locatie is anders en reageert om de omringende ruimte. Door per groep/cluster/zone verschillende sferen aan beplanting en verschillende boomsoorten aan te brengen, creëer je variatie.

Dunning op basis van kwaliteit of toekomstverwachting

Als je alle bomen met slechte of matige kwaliteit vroegtijdig verwijdert, ontstaat ruimte op plekniveau. Dit leidt tot een variabel eindbeeld waarin op schijnbaar willekeurige plekken bomen worden gedund. De vrijkomende ruimte komt ten goede aan de bomen ernaast.

Dunning op basis van plantafstanden

Als bomen te dicht op elkaar staan, kunnen ze geen mooie verschijningsvorm krijgen. De bomen langs de Huizermaatweg zijn daar een voorbeeld van. Door om en om te dunnen komen de bomen op zo'n 10 tot 12 meter uit elkaar te staan uiteen. Dit levert een eenduidig beeld op van een bomenrij met gezonde, mooie bomen.

4.1 Aanvullende maatregelen

De voedingstoestand moet worden onderzocht, zodat gebrek aan hoofd- of sporenelementen kan worden vastgesteld. Als het nodig blijkt, kan gericht bemest worden. Ook is er aandacht voor onderbegroeiing en verbetering van de waterhuishouding.

Creëren onderbegroeiing

Eikenprocessierupsen zitten graag aan de zuidkant van een boom in de zon. Het is wenselijk dat er schaduw wordt gecreëerd met onderbegroeiing aan de voet van de boom. Bijkomend voordeel is dat onderbegroeiing een voedingsbron en schuilplek is voor vogels, vlinders, rupsen en andere insecten. Zoals we eerder vertelden, zijn deze dieren natuurlijke vijanden van de processierups, waardoor de plaagdruk vermindert. Een gevarieerde onderbegroeiing van struiken en bloem- en kruidenrijke bermen is ideaal. Hoe complexer het ecosysteem, des te lager de kans op een plaag.

Verbetering waterhuishouding.

Alle soorten groen kunnen bijdragen aan de verbetering van de waterhuishouding in Huizen. Een goed ontwerp, juiste aanleg en beheer beperkt de af te voeren hoeveelheid water bij piekneerslagen en zorgt daarbij voor een betere buffering van het gebiedseigen water. Het is belangrijk een boom groeiruimte te geven. Een goed wortelgestel gaat verdichting van de grond namelijk tegen. Dit gecombineerd met de juiste onderbegroeiing draagt bij aan een grotere opname van water en het water wat langs de stam van een boom vloeit direct de grond in kan en niet oppervlakkig afstroomt.

Figuur 5 – impressie gezaaide vaste planten / onderbegroeiing

5. Nieuwe aanplant en beheer

Nu we u verteld hebben over de huidige situatie en onze doelen, nemen we u graag mee naar de aanplant van nieuwe bomen en planten en het beheer daarvan.

Bomen krijgen de ruimte om te groeien

Iedereen is het erover eens, bomen maken het verschil. Hoe groter ze zijn, hoe meer bladmassa ze hebben. Een boom met een stamdiameter van 60 cm levert meer dan 2x zoveel bladmassa op dan een boom met een stamdiameter van 30 cm. Doorerekend naar de toekomst levert dat een vervieelvoudiging op bij de ontwikkeling van de boom in goede gezondheid.

Deze gezondheid kan worden gewaarborgd door de bomen de ruimte geven, bovengronds én ondergronds. Bij aanplant van nieuwe bomen wordt een juist boomprofiel opgesteld. De soort is minder van belang (inheems mag, hoeft niet) maar de boom moet wel geschikt zijn voor betreffende groeiplek.

Vaste planten

De zones met vaste planten worden ingezaaid met hydroseeding. Eerst wordt er een zaaibed gemaakt door onkruidvrije grond op te brengen. Daarop wordt een zaadmengsel aangebracht met ongeveer 30 soorten gemengd met houtvezel, een natuurlijke lijmstof en water. Afhankelijk van de situatie en ondergrond passen we ook meststoffen toe. De opgebrachte vezel vormt een afdeklag waar kieming van de vaste planten plaatsvindt. Deze afdekkende laag gaat kieming van onkruiden van bovenaf tegen. Door de groeiomstandigheden van bodem, licht en schaduw groeien per plek verschillende soorten uit het zaadmengsel tot volwassen planten. Zo ontstaat een gevarieerd beeld aan vaste planten, waarbij de planten 'vanzelf' groeien op plekken waar ze zich het beste thuis voelen. Al in het eerste groeiseizoen geeft dit een gesloten beplantingsbeeld. Na kieming - als de bollen zijn uitgebloeid - worden de vaste planten in mei gemaaid om stoeling van de plant te bevorderen. Daarna wordt er jaarlijks in het vroege voorjaar gemaaid, zodat er jaarlijks weer frisse gezonde planten gaan groeien. Ook moet er in het eerste jaar aandacht worden besteed aan irrigatie. Bij droogte moet worden bekeken welke delen geïrrigeerd moet gaan worden.

Figuur 6 – vaste plantenmengsel

Ruwgrasstroken

In brede bermen sluiten de stroken met vaste planten aan op ruwgrasbermen. Die bermen ontwikkelen zich goed op de al aanwezige grond. Tussen de vaste plantenstrook en de ruwgrasberm in kan de eerste jaren wat meer onkruid groeien, wat handmatig bestreden kan worden.

Op plaatsen waar de ruwgrasstroken breed zijn, worden hier en daar heester 'bosjes' aangeplant. Dat wordt gedaan volgens de Integrale Beplantingsmethodiek volgens Ruyten (IBR). Dat wil zeggen dat heesters en bomen in een vrijstaande situatie worden aangeplant. Uiteindelijk leidt dit tot veel minder beheermaatregelen en sneller tot een gevarieerder en natuurlijker eindbeeld.

Aan de basis van deze methode (IBR) staat een promotieonderzoek en het proefschrift waarop Frits Ruyten (Venray, 1950) in 2006 aan de Wageningen UR is gepromoveerd. Frits Ruyten is landschapsarchitect en directeur van de stichting 'het Ruyteninstituut'. De IBR gaat ervan uit dat wanneer bomen en struiken geplant worden zij op die plaats hun levenscyclus kunnen afmaken zonder dat er wezenlijk aan de planten gesnoeid wordt, hout wordt geoogst dan wel dat er dunningen in de beplanting worden uitgevoerd.

Figuur 7 – aanplant van vaste planten

Bomen

Met de aanpassing van de weg worden ook de bomen in de middenbermen verwijderd. Daarmee krijgen de bomen in de zijbermen meer licht en groeiruimte. Daar waar teveel bomen staan, wordt bekeken welke wijken voor de blijvers. De huidige boombeplanting zit momenteel in een groeifase. De extra ruimte is nodig voor een aantrekkelijk en toekomstbestendig beeld. De mogelijkheid van het verplanten aan een aantal goede bomen uit de middenberm naar de zijbermen of naar andere locaties in de buurt is het overwegen waard.

Dankzij de extra ruimte wordt de oorspronkelijke verschijningsvorm van de bomen in de zijbermen in volle glorie zichtbaar. Om in de zijbermen het gewenste gevarieerde boombeeld te krijgen, wordt in cycli van 7 jaar een aantal bomen verwijderd en gedeeltelijk vervangen door andere soorten. Op die manier ontstaat in de loop van de jaren de gewenste variatie in leeftijd en soort. Daarbij zullen ook hier en daar open stukken berm, zonder bomen ontstaan. Dat leidt weer tot een gevarieerder beeld in de vaste planten en tot een betere luchtcirculatie, met een verdunning van vervuilde lucht en fijnstof als gevolg.

Verkeerspleinen en rotondes

Op de verkeerspleinen en rotondes wordt het beplantingsbeeld anders. Deze worden niet ingezaaid maar groepsgewijs aangeplant met vaste planten en grassen. Ze krijgen daarmee een meer gecultiveerd beeld en een luxere uitstraling. De gekozen soorten vaste planten worden afgestemd op de ingezaaide bermen.

Conclusie

Door deze aanpak ontstaat al kort na aanleg een beeld van een doorgaand tracé, omzoomd door vaste planten, hier en daar 'eilandjes' met heesters en in de zijbermen een boombeplanting van vooral eiken die voldoende ruimte hebben om uit te groeien. Het algehele beeld wordt vooral gekenmerkt door variatie, met als doorgaande lijn de zomen van vaste planten, gecombineerd met verwilderingsbollen.

Met de jaren ontstaat meer variatie door de gefaseerde ingrepen in de boombeplanting. De verschillen in leeftijd, soort en toename van bladmassa leiden tot andere lichtinval voor de vaste planten, zodat ook daarin het beeld op sommige plaatsen verandert. De heesterclusters zijn in het begin nog wat open, maar ontwikkelen zich al snel tot gevarieerde bosjes.

6. Tot slot

De bewoners van Huizen houden van hun bomen en willen dat het dorp zo groen mogelijk blijft. De gemeente Huizen deelt deze wens én heeft nog een hoger ambitieniveau; de biodiversiteit in het dorp verrijken en bestaande bomen een gezonde toekomst bieden. De aanpak van de oost-west as biedt kansen om te vergroenen en te verduurzamen. Om versleten groene plekken op te waarderen en met elkaar te verbinden, voor een natuurinclusieve en toekomstbestendige leefomgeving waar iedereen zich thuis voelt.

Een groene omgeving draagt bij aan de kwaliteit van leven. Het zorgt voor een gewaardeerde en gezonde omgeving om te wonen, werken en recreëren. Het biedt kansen aan flora en fauna die daarmee een bijdrage leveren aan het ecosysteem. Kortom de optimalisatie van de oost-west as is een win-winsituatie voor bewoners en natuur.